

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

**Broj: S1 3 U 005411 10 Uvl
Sarajevo, 20.03.2012. godine**

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Srete Crnjaka, kao predsjednika vijeća, dr Branka Moraita i Zvezdane Antonović, kao članova vijeća, u upravnom sporu tužitelja „ASA AUTO“ d.o.o Sarajevo, ul. Bulevar Meše Selimovića br. 16, kojeg zastupa punomoćnik Mehmed Spaho, advokat iz Sarajeva, protiv tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, Sarajevo, Radićeva 8, u upravnoj stvari izricanja novčane kazne u postupku ocjene zloupotrebe dominantnog položaja na mjerodavnom tržištu veleprodaje proizvoda, odlučujući o zahtjevu tužitelja za preispitivanje sudske odluke-presude vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine broj: U-611/09 od 05.03.2010. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.03.2012. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine, broj i datum u uvodu ove presude, odbijena je tužba od 07.12.2009. godine, protiv rješenja Konkurencijskog vijeća BiH, broj:01-06-26-027-174-II/08 od 01.12.2009. godine.

Osporenim rješenjem tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, broj:01-06-26-027-174-II/08 od 01.12.2009.godine, utvrđeno je da tužitelj „ASA AUTO“ d.o.o. Sarajevo, nije izvršio obavezu iz tačke II) izreke rješenja broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, tako što nije zaključio Ugovor o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen (gospodarski i putnički program) sa gospodarskim subjektom „M.R.M. export-import“ d.o.o. Ljubuški, ul. Bana Jelačića b.b., na vremensko razdoblje od najmanje 5 (pet) godina, pod jednakim uslovima utvrđenim u zaključenim Ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH. Dispozitivom osporenog rješenja u tački 2. radi neizvršenja navedene obaveze gospodarskom subjektu „ASA AUTO“ d.o.o Sarajevo, izrečena je novčana kazna u visini od 750.000,00 KM, sa obavezom plaćanja u roku od 8. dana od prijema osporenog rješenja.

Protiv navedene presude tužitelj je blagovremeno podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke (u daljem tekstu: zahtjev) s prijedlogom da se isti uvaži, pobijana presuda preinači, usvoji tužba od 07.12.2009. godine i samostalno riješi upravna stvar tako da se poništi rješenje tuženog broj 01-06-26-027-174-II/08 od 01.12.2009. godine, te tuženi obaveže da tužitelju naknadi troškove upravnog spora. U zahtjevu tužitelj ističe da je u preispitivanoj presudi pogrešno primijenjeno materijalno pravo (Zakon o konkurenciji BiH i ZOO i Zakon o upravnim sporovima BiH). Posebno tužitelj pobija odluku rješenje o novčanoj kazni u iznosu od 750.000,00 KM, te ponovno ističe da je u tužbi od 07.12. 2009. godine naveo kako je uplatio novčanu kaznu, naknadio troškove postupka i poslovnom subjektu M.R.M. dostavio ugovor potpisan i ovjeren. Ponovno ističe da nije u mogućnosti naložiti poslovnom partneru, M.R.M. d.o.o. Ljubuški da potpiše ponuđeni ugovor, jer da je taj poslovni subjekt u postupku pred Konkurencijskim vijećem manifestovao svoju volju da se kazni tužitelj a ne da s njim zaključi ugovor. Navodi kako je ugovor akt saglasnosti volja, a da je od M.R.M. d.o.o. Ljubuški 08.09.2009. obaviješten da je primio ugovore ali da prigovara pojedinim elementima ugovora, kao što su planovi prodaje. Nadalje prigovara unošenju u utuženo rješenje pominjanje ugovora između tužitelja i Jelić Auto d.o.o. Široki Brijeg, jer taj ne postoji, jer je sporazumno raskinut pa ne može biti nikakva osnova za obrazloženje utuženog rješenja, a što Sud u preispitivanoj presudi nije obrazložio.

U zahtjevu, ponavljajući tužbene navode, tvrdi, da su netačni navodi tuženog u osporenom rješenju da nije u cijelosti izvršio obaveze iz rješenja broj: 01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, prije svega iz razloga što je poslovnom subjektu „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški dostavio ugovor potpisan i ovjeren od strane tužitelja, pod jednakim uslovima utvrđenim u zaključenim ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, u čemu je obavijstio tuženog svojim podneskom od 09.09.2009.godine. Stoga smatra da poslovni subjekt „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški, svojim neprihvatanjem uslova i standarda koji su ponudjeni u ugovoru, a koji se primjenjuju na sve ovlaštene trgovce proizvoda Volkswagen predstavlja svjevranstani pritisak na tužitelja, kao bi za sebe izbio povoljniji položaj u odnosu na ostale ovlaštene trgovce u BiH, pri tome zloupotrebljavajući doneseno rješenje tuženog od 21.07.2009.godine. Nadalje, po ocjeni tužitelja pogrešan je metodološki pristup tuženog kada je poslovanje poslovnog subjekta „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški, kao neovisnog poslovnog subjekta, upoređivao sa poslovanjem poslovnog subjekta „Auto kuća Jelić“d.o.o. Široki Brijeg, koji posluje u sastavu grupacije „Jelić“, iz razloga što se po ocjeni tužitelja poslovni planovi nezavisnog subjekta ne mogu porediti sa prodajnim planovima supsidijarnog društva koje posluje kao grupacija.Tužitelj smatra da tuženi nije nadležan da određuje prodajne planove i na taj način se upušta u detalje obligacionog odnosa između poslovnih subjekata. Konačno predlaže da se osporeno rješenje poništi iz razloga što ne sadrži dokaze (parametare) na osnovu kojih je tuženi utvrdio visinu izrečene novčane kazne, a posebno u kojem procentu, a iznos kazne je po ocjeni tužitelja visok i predstavlja namjeru tuženog da ugrozi poziciju tužitelja na relevantnom tržištu u korist podnosioca zahtjeva, te smatra da visina izrečene kazne može dovesti u pitanje obavljanje njegove osnovne poslovne aktivnosti .

U odgovoru na zahtjev tuženi je predložio da se zahtjev odbije.

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke nije osnovan.

2

Pobijana presuda, prema stanja u spisu predmeta, je donesena nakon potpuno i tačno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene materijalnog prava, pa prigovori o postojanju bitnih povreda ZUS-a BiH kao i nepravilne primjene materijalnog prav izneseni u zahtjevu nemaju osnova i ne utiču na zakonitost i pravilnost opreispitivane presude.

Kako je potpuno i pravilno utvrdilo vijeće za upravne sporove Suda BiH u preispitivanoj presudi, utuženim rješenjem tuženog utvrdjeno je da tužitelj „ASA AUTO“ d.o.o. Sarajevo, nije izvršio obavezu iz tačke II) izreke rješenja broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, tako što nije zaključio Ugovor o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen (gospodarski i putnički program) sa gospodarskim subjektom „M.R.M. export-import“ d.o.o. Ljubuški, ul. Bana Jelačića b.b., na vremensko razdoblje od najmanje 5 (pet) godina, pod jednakim uslovima utvrdjenim u zaključenim Ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, pa je time nastavio zloupotrebu vladajućeg položaja prema gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški, te je zbog neizvršenja navedene obaveze gospodarskom subjektu „ASA AUTO“ d.o.o Sarajevo izrečena novčana kazna u visini od 750.000,00 KM, sa obavezom plaćanja u roku od 8. dana od prijema osporenog rješenja. Tuženi je ovako odlučio iz razloga što je u postupku donošenja rješenja utvrdio povredu pravila iz člana 42. stav 1. tačka g) Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH,, broj 48/05), zbog čega je, u skladu sa članom 49. stav 1. tačka d) istog zakona, tuženi odlučio kao u dispozitivu rješenja.

Tužitelj tvrdi da je dana 08.09.2009.godine obavijestio Konkurencijsko vijeće da je postupio po rješenju broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, jer je dostavio gospodarskom subjektu „M.R.M“ d.o.o. Ljubuški Ugovor o prodaji vozila Volkswagen u tekstu kojem je zaključen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, sa prijedlogom za određivanje terimna na potpis. Međutim, gospodarski subjekt „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški, kako to tvrdi tužitelj u svojoj tužbi nije prihvatio ponudjeni ugovor, nego je zloupotrebjavajući doneseno rješenje Konkurencijskog vijeća od 21.07.2009.godine, vršio pritisak na tužitelja u namjeri da izbori povoljniji položaj u odnosu na ostale ovlaštene trgovce Volkswagen vozila, što se prije svega odnosi na plan prodaje, na način što nije prihvatio uslove i standarde koji se primjenjuju na sve ovlaštene trgovce, prijeteci kaznama koje tuženi može izreći. Konačno tužitelj smatra da je tokom cijelog postupka iskazao spremnost da u potpunosti ispuni svoje zakonske obaveze i sa gospodarskim subjektom „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški zaključi ugovor pod jednakim uslovima i standardima koji se primjenjuju na sve ovlaštene trgovce Volkswagenovih vozila, pa time nije bilo mjesta zaključku tuženog da nije postupio po odluci tuženog Konkurencijskog vijeća u smislu odredbi člana 40. Zakona o konkurenciji, zbog čega mu je neosnovano izrečena novčana kazna.

Apelaciono upravno vijeće konstatuje, na osnovu stanja u spisu, da je pravilno utvrđenje vijeća za upravne sporove Suda BiH u preispitivanoj presudi, da ova tvrdnja tužitelja nije tačna, jer iz dokaza izvedenih u postupku i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tužitelj podneskom broj:01/EK-156/09 od 08.09.2009.godine, obavijestio gospodarski subjekt „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški da u vezi sa upitom oko mogućeg termina sastanka između dva navedena subjekta ostaje pri stavu da Ugovor o prodaji proizvoda i usluga marke Volkswagen sa planom prodaje, koji je potpisan od strane tužitelja dana 14.04.2009.godine i dostavljen

gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški, ostaje na snazi do konačnog rješavanja upravnog spora pred Sudom BiH. Dakle, iz podataka u spisu proizlazi da je tužitelj gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški dostavio na potpis Ugovor o prodaji proizvoda i usluga marke Volkswagen sa planom prodaje 96. dana prije donošenja rješenja broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine.

Apelaciono upravno vijeće Suda BiH na osnovu uvida u stanje u spisu nalazi da je pravilno postupilo vijeće za upravne sporove Suda BiH kada je utvrdilo da je, u konkretnom slučaju, od odlučne važnosti utvrđenje da li je tužitelj izvršio sve obaveze iz rješenja broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, tj. da je u roku od 30 (trideset) dana od prijema pomenutog rješenja zaključio Ugovor o prodaji i servisiranju vozila marke Volkswagen (gospodarski i putnički program) sa gospodarskim subjektom „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški, na vremensko razdoblje od 5 (pet) godina, pod jednakim uslovima utvrđenim u zaključenim ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, te dostavljanje zaključenog Ugovora do 31.07.2009 godine u skladu sa člankom 45. i 46. stav 1., u vezi sa članom 43 stav 2., citiranog zakona. Tužitelj ničim nije dovodi u sumnju tačnost navoda u osporenom rješenju da nije izvršio obaveze iz tačke II) izreke rješenja broj:01-06-26-027—140-II/08 od 21.07.2009.godine, pa je time nastavio zloupotrebijavati vladajući položaj prema gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški, upravo suprotno iz Ugovora o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen putnički program od 14.04.2009.godine, kojeg je tuženi dostavio uz odgovor na tužbu, proizlazi tačnost i pravilnost utvrđenja tuženog organa. Ovo iz razloga što se tužitelj u preambuli ponudjenog Ugovora gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški pozvao na rješenje tuženog broj:01-06-26-027-29-II/08 od 13.01.2009.godine, (rješenje u upravnom sporu broj:U-41/09 poništeno i vraćeno tuženom na ponovni postupak), sa naznačenom klauzulom da su ugovorne strane saglasne da će, ukoliko Sud BiH donese presudu kojom se navedeno rješenje poništava, smatrati da Ugovor nije zaključen.

Nadalje, iz podataka u spisu proizlazi da je vijeće za upravne sporove pravilno utvrdilo i ocijenilo da je tuženo Konkurencijsko vijeće u postupaku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja u više navrata upozoravalo tužitelja (akti od 31.08.2009.godine, 06.10.2009.godine, 19.10.2009.godine i 26.10.2009.godine) da je rješenje broj: 01-06-26-027-140-II/08 od 21.08.2009.godine konačno i obavezujuće (član 45. i član 46. citiranog), te da neizvršavanje svih obaveza iz pomenutog rješenja predstavlja težu povredu Zakona o konkurenciji, za koje je propisana novčana kazna u iznosu najviše do 10% vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda gospodarskog subjekta iz prethodne godine, koja je prethodila u godini u kojoj je nastupila povreda Zakona, a koja se izriče gospodarskom subjektu ili fizičkom licu u smislu odredbi člana 48. stav 1 tačka d) citiranog zakona. Iz podataka u spisu proizlazi da je tužitelj u svojim odgovirima tuženom iskazivao spremnost za postupanje po konačnom i obavezujućem rješenju od 21.07.2009.godine, a da pri tome nije dostavio potpisani Ugovor o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen za gospodarski i putnički program, kako je to naloženo od strane tužene konačnim i obavezujućim rješenjem broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, pa je tužena pravilno zaključila da su ostvarane sve zakonske pretpostavke da se tužitelju zbog neizvršavanja obaveza iz tačke II) pomenutog rješenja izrekne novčana kazna u smislu odredbi člana 48. stav 1. tačke d) Zakona o konkurenciji. Tužitelj je bio u obavezi da postupi po konačnom i obavezujućem

rješenju tuženog i da zaključi Ugovor o prodaji i servisiranju vozila marke Volkswagen (gopodarski i putnički program) sa gospodarskim subjektom „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški, na vremensko razdoblje od 5 (pet) godina, pod jednakim uslovima utvrdjenim u ugovorima o prodaji i servisiranju pomenutih proizvoda sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH. Stoga je pravilan zaključak Suda u obrazloženju preispitvane presude da tužitelj nije postupio po odluci Konkurencijskog vijeća propisanoj članom 42. stav 1 tačka c) citiranog zakona i da su se zato stekli uslovi za izricanje novčane kazne predviđene članom 48. stav 1. tačka d) istog zakona.

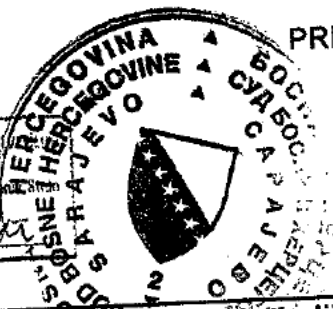
Odlučujući o visini kazne tuženi je imao u vidu ukupan godišnji prihod tužitelja ostvaren u toku 2007. godine, kao godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda Zakona o konkurenciji, pa je tako tužitelju izrekao kaznu u visini od 750.000,00 KM. Tuženi je, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, imao za cilj kazniti tužitelja zbog neizvršavanja konačnih i obavezujućih odluka tužene, jer je rok za potpisivanje Ugovora utvrdjen u Rješenju u stavu 1. dispozitiva istekao dana 22.08.2009.godine, (osporeno rješenje je doneseno dana 01.12.2009.godine), te upozoriti druge gospodarske subjekte u BiH na obavezu potpunog i pravovremenog izvršenja konačnih odluka Konkurencijskog vijeća BiH. I po ocjeni ovog suda određena novčana kazna je u skladu sa stepenom povrede zakona i u skladu je sa odredbom članka 48. stavka 1. tačka d) Zakona o konkurenciji, te je ublažena primjenom olakšavajućih okolnosti. Naime, tužena je ovlaštena izreći gospodarskim subjektima novačnu kaznu, koja ne prelazi 10% od ukupnog prihoda u prethodnoj godini poslovanja, ako ne postupe po odlukama Konkurencijskog vijeća u smislu članka 42. citiranog zakona, a tužitelju je izrečena novčana kazna u iznosu od 0,37% od ukupno ostvarenog godišnjeg prihoda za 2007 godinu.

Apelaciono upravno vijeće Suda Bosne i Hercegovine, prema stanju u spisu, da je tužitelj dostavio tuženom podneskom broj: 01-06-26-027-157-II/08 od dana 26 avgusta 2009. godine, potvrdu o plaćenju novčanoj kazni u iznosu od 150.000,00 KM izrečenu tačkom III dispozitiva osporenog rješenja broj: 01-06-26-027-140-II/08 od 21. jula 2009. godine, s zakašnjenjem od 26 dana i podneskom broj: 01-06-26-027-168-II/08 od 9. oktobra 2009. potvrdu o plaćenju troškovima upravnog postupka privrednom subjektu M.R.G. d.o.o. Ljubuški u iznosu od 10.436,40 KM na osnovu tačke V navedenog rješenja tuženog, tj. sa zakašnjenjem od 61 dan, što ne utiče na zakonitost i pravilnost osporavane odluke.

S obzirom na iznijete razloge, apelaciono upravno vijeće Suda Bosne i Hercegovine nalazi da je pobijana odluka vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine pravilna i zakonita, a zahtjev tužioca za njeno preispitivanje neosnovan, pa ga je odbilo primjenom odredbe člana 54. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10).

ZAPISNIČAR
Mirsada Lučkin

Tačnost prepisa ovjerava - po
Ovlašteni zaposlenik
E. Lučkin

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Sreto Crnjak

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321